

Rozsudek Nejvyššího soudu SSR ze dne 17.11.1977, sp. zn. 4 Tz 73/77, ECLI:CZ:NS:1977:4.TZ.73.1977.1

Číslo: 29/1979

Právní věta: Ustanovenie § 166 odst. 2 Tr. zák. zabezpečuje beztretnosť páchatelovi trestného činu nadržovania podľa § 166 odst. 1 Tr. zák., pokiaľ sa ho dopustí v prospech blízkej osoby (§ 89 odst. 7 Tr. zák.). Trestný čin nadržovania podľa § 166 odst. 1 Tr. zák. spáchaný ukrývaním alebo prevedením veci pochádzajúcej z trestného činu sa líši od trestného činu podielníctva podľa § 251 Tr. zák. úmyslom obvineného umožniť páchatelovi trestného činu uniknúť trestnému stíhaniu.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 17.11.1977

Spisová značka: 4 Tz 73/77

Číslo rozhodnutí: 29

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Nadržování, Podílíctví

Předpisy: 140/1961 Sb. § 166
§ 251 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbirkový text rozhodnutí:

Č. 29/1979 sb. rozh.

Ustanovenie § 166 odst. 2 Tr. zák. zabezpečuje beztretnosť páchatelovi trestného činu nadržovania podľa § 166 odst. 1 Tr. zák., pokiaľ sa ho dopustí v prospech blízkej osoby (§ 89 odst. 7 Tr. zák.).

Trestný čin nadržovania podľa § 166 odst. 1 Tr. zák. spáchaný ukrývaním alebo prevedením veci pochádzajúcej z trestného činu sa líši od trestného činu podielníctva podľa § 251 Tr. zák. úmyslom obvineného umožniť páchatelovi trestného činu uniknúť trestnému stíhaniu.

(Rozsudok Najvyššieho súdu SSR zo 17. 11. 1977 sp. zn. [4 Tz 73/77.](#))

Rozsudkom Okresného súdu v Žiline z 19. februára 1976 sp. zn. 2 T 159/76 bola obvinená V. P. okrem iných uznaná za vinnú z trestného činu podielníctva podľa § 251 odst. 1 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že 5. januára 1976 v Žiline vo svojom byte po zadržaní jej manžela P. P. orgánmi VB pre podozrenie z vykrádania cudzích motorových vozidiel, zničila viac odcudzených vecí v celkovej hodnote 2200 Kčs na škodu občanov, ktorým tieto veci patrili. Za to jej bol uložený podľa §

251 odst. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobný čas 2 rokov.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 31. marca 1976 sp. zn. 8 To 138/76 zamietol odvolanie obvinenej V. P. ako neopodstatnené.

Najvyšší súd SSR na základe sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor SSR v prospech obvinenej V. P., zrušil rozhodnutie krajského súdu a Krajskému súdu v Banskej Bystrici prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Z odôvodnenia:

Právny názor vyslovený v rozhodnutiach okresného i krajského súdu, že obvinená V. P. sa svojím konaním dopustila trestného činu podielníctva podľa § 251 odst. 1 Tr. zák., Najvyšší súd SSR nepovažuje za správny. Podľa tohto zákonného ustanovenia sa trestného činu podielníctva dopustí len ten, kto ukryje alebo na seba alebo na iného prevedie a) vec, ktorá bola získaná trestným činom spáchaným inou osobou, alebo b) to, čo sa za takú vec zadovážilo.

Z doterajších výsledkov vykonaného dokazovania nevysvitá, že by obvinená V. P. bola mala úmysel ukrývať alebo na seba previesť veci, čo odcudzil jej manžel P. P. Zámerom obvinenej bolo zničením odcudzených vecí umožniť manželovi, aby unikol trestnému stíhaniu za trestný čin krádeže. Týmto úmyslom sa v danom prípade líši trestný čin nadržovania podľa § 166 odst. 1 Tr. zák. od trestného činu podielníctva podľa § 251 Tr. zák.

Obvinená V. P. vypovedala v priebehu trestného stíhania, že až do zaistenia manžela P. P. nevedela, že sa manžel dopustil trestného činu krádeže. Keď po zaistení manžela prišli k nej príslušníci VB, otvorila im skrine a vyhlásila, že nevie o tom, že by manžel vykrádal motorové vozidlá. Až po odchode príslušníkov VB našla v kufri pod detskou postieľkou rozličné cudzie textilie, šatstvo, bielizeň, ktoré potom rozstrihala a nahádzala do WC, aby pomohla svojmu manželovi uniknúť trestnému stíhaniu.

Táto obhajoba obvinenej V. P. nebola ničím vyvrátená. Z obsahu trestných spisov je zrejmé, že obvinená skutočne konala tak, aby znemožnila orgánom VB začať proti manželovi trestné stíhanie. Jej zámerom bolo zahladiť stopy trestného činu manžela a umožniť mu tak uniknúť trestnému stíhaniu. Preto po subjektívnej i objektívnej stránke by jej konanie naplňovalo skutkovú podstatu trestného činu nadržovania podľa § 166 odst. 1 Tr. zák. Avšak vzhľadom na to, že jej konanie smerovalo v prospech manžela, teda v prospech osoby blízkej (§ 89 odst. 7 Tr. zák.), nemôže byť trestne zodpovedná (§ 166 odst. 2 Tr. zák.).

Ďalej sa Najvyšší súd SSR zaoberal právnym posúdením konania obvinenej spočívajúceho v zničení cudzích vecí.